

Sygn. akt: I C 93/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia (...)

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Juliusz Ciejek
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Adam Żemis

po rozpoznaniu w dniu (...) w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego w W.**

przeciwko P. O.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 93/15

UZASADNIENIE

Powód (...)Wierzytelności D.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.w dniu (...) wniósł o zasądzenie od pozwanego P. O.kwoty 148.047,80 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że w drodze cesji i innych umów nabył wierzytelność (...) S. A.wobec pozwanego z tytułu umowy bankowej z dnia (...)Umowa ta została wypowiedziana pozwanemu z uwagi na nieregulowanie w terminie należności i uległa rozwiązaniu w dniu (...) Na dochodzoną pozwem kwotę składa się kapitał w kwocie 79.572,15 zł, koszty w kwocie 39 zł i odsetki w kwocie 68436,65 zł (k.2-6).

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu zakwestionował legitymację czynną powoda podnosząc, że ten nie wykazał w sposób należyty ciągu umów potwierdzających przejście wierzytelności i faktu zapłaty za nabytą wierzytelność w sytuacji gdy umowy tego typu z reguły zawierana są pod warunkiem zawieszającym – zapłaty należności cedentów przez cesjonariuszy. Zakwestionował wysokość należności, twierdząc, że powód nie wykazał istnienia długu w deklarowanej wysokości. Zakwestionował wysokość wyliczonych odsetek, wskazując, że jest ona ośmiokrotnie zawyżona. Podniósł zarzut

przedawnienia, wskazując, że roszczenie jest przedawnione, gdyż zgodnie z dołączonymi dokumentami rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu (...) a nie (...). Zakwestionował też autentyczność umowy w oparciu o którą powód wywodzi swoje roszczenie. Wskazał, że umowa datowana jest na (...), a nie (...) jak w pozwie wskazuje powód (k.79-81).

Na rozprawie w dniu (...) pełnomocnik pozwanego oświadczył, że otrzymał pismo cofające pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Podał, że w tej sytuacji nie zgadza się na cofnięcie pozwu i wnosi o wydanie wyroku w sprawie. Podniósł, że skoro powód opiera swoje roszczenie na wyciągu z funduszu sekurytyzacyjnego, który nie może stanowić dowodu istnienia wierzytelności, to wnosi o oddalenie powództwa (k.92).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany P. O. w dniu (...) r. zawarł z (...) S.A. Oddziałem w Polsce umowę odnawialnego limitu kredytowego (dowód; bezsporne umowa k. 58, 82).

W dniu (...) (...) Wierzytelności D. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, stwierdzający nabycie od spółki (...) w dniu (...) wymagalnej wierzytelności wniesionej do Spółki w dniu (...) jako wkład niepieniężny przez (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W., wobec dłużnika P. O. z tytułu umowy nr (...) w kwocie: 79.572,15 zł z tytułu kapitału, 39 zł z tytułu kosztów, i w kwocie 68.436,65 zł z tytułu odsetek (dowód: wyciąg k. 16).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem nie zostało ono przez niego udowodnione.

Jedynym dowodem na okoliczność wysokości zadłużenia pozwanego zaofiarowanym przez powoda Sądowi w niniejszym procesie jest w istocie wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu (k. 16).

Pozostałe dokumenty, mające udowodnić tą okoliczność są jedynie kserokopiami, niepoświadczonymi nawet przez występującego w sprawie radcę prawnego.

Jak wynika to z art. 194 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciągi z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym, mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Jednak moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r. dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (V CSK 329/12, LEX nr 1375500).

Pozwany zakwestionował istnienie wierzytelności i fakt skutecznego nabycia jej przez powoda. Jedyną kwestią bezsporną był fakt zawarcia przez pozwanego z (...) S.A. umowy o kredyt, której oryginał załączył pozwany. Jednak i w tym zakresie sporna jest data jej zawarcia. Powodowy Fundusz roszczenie swoje wywodzi z umowy zawartej (...) a przedłożona umowa jest datowana na (...) r. Spór dotyczył też daty rozwiązania umowy kredytowej. Według powoda to (...) choć przeczy temu przedłożona przez jego pełnomocnika niepoświadczona kserokopia zaświadczenia z (...) z której wynika data (...) (k. 59). Okoliczność ta ma znaczenie tak z punktu widzenia wielkości dochodzonych należności odsetkowych, jak i trybu dochodzenia należności. Powód usiłował uzyskać tytuł egzekucyjny w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zważywszy na treść art. 505^{29a} k.p.c., zgodnie z którym w

elektronicznym postępowaniu upominawczym mogą być dochodzone roszczenia, które stały się wymagalne w okresie trzech lat przed dniem wniesienia pozwu, rozbieżność pomiędzy twierdzeniem powoda a przedłożoną kserokopią nie jest w ocenie Sądu przypadkowa.

Pełnomocnik powoda, zobowiązany przez Sąd do ustosunkowania się do zarzutów pozwanego i przedłożenia wniosków dowodowych w określonym terminie (k. 87,88), nie uczynił tego. Z informacji pełnomocnika pozwanego podanych na rozprawie w dniu (...) wynikało, że otrzymał on pismo cofające pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Pismo tej treści nie wpłynęło jednak do Sądu do tego czasu. Pozwany nie zgadzał się na cofnięcie pozwu w tej postaci. Wobec tego, zważywszy na profesjonalizm strony powodowej i reprezentującego ją pełnomocnika oraz dyspozycje i rygory płynące z art. 207 k.p.c., Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.